

Антоніна Аистопад

**З-ПІД ГАРЯЧОГО
ПЕРА**

(фронтова сторінка)

Поезії

Книга 1

Київ

УДК 821.161.2'06-1:355.01(477)"2022"

Л63

Листопад А.

Л63 З-під гарячого пера (Фронтowa Сторінка) Кн. 1 : поезії. Київ : Видавництво Ліра-К, 2023. 362 с.
ISBN 978-617-520-408-5

Книга широко відомої унікальної письменниці АНТОНІНИ ЛИСТОПАД – прямо З-ПІД ГАРЯЧОГО ПЕРА. Це ФРОНТОВА ПОЕТИЧНА СТОРІНКА, яку письменниця веде у Фейсбуці з 10 березня 2022 року Божого. Щодня, без перерви і без вихідних...

Це фактично поетична історія, на кшталт щоденника, страшної російсько-московської навали на Україну. Це – страшні деталі і гіркі узагальнення. Це – біль і гнів, це – любов до України і ненависть до окупантів. Це – крик і плач кожної Української душі!

Це – неймовірної сили Віра у нашу нездоланність і незламність!

Це – фотографія – документальна світлина в поетичному сприйнятті.

Це – витоки нашої Української Любови і гирла нашої неминучої Перемоги над ненаситним звіроподібним ворогом!

Це – для сучасників...

Ї – для нащадків!

УДК 821.161.2'06-1:355.01(477)"2022"

ISBN 978-617-520-408-5

© Листопад А., 2023

© Видавництво Ліра-К, 2023

10 березня 2022 року Божого

Дорогі знайомі і незнайомі люди! Опісля довгої відсутності життя вернуло мене на цю сторінку. Але я знаю: ви читали мої поезії, які розповсюджували рідні мені люди.

Моя війна триває уже дев'ять років, з 18 травня 2014 року, коли я поїхала в Київ на 200-ліття Тараса Шевченка. Повернутися не було куди. Війна забрала у мене все так, як забирає зараз у багатьох Українців. Зброя Поета – це Моє Слово. Хай воно звучить для Вас і наповнює силою!

ВІРЮ!

Детальна тривога.
Осквернений Час!
Я вірю Богу,
Поможе й в цей раз.

Господь не покине.
Не вбити Святинь!
Я вірю у Київ.
І вірю в Ірпінь.

Палає офіра.
Вкраїна горить!
У Вінницю вірю.
І – у Бровари.

Летять птахи з вирію...
Всевишній, прости!
... У Миргород вірую.
І – в Яготин.

Нестерпна розмова.
Священний взірець!
Я вірую Львову.
Люблю Трускавець.

Вкраїна – на скресах..
Себе не віддасть!
Я вірю Одесі.
І вірю в Бердянськ.

Море болю і суму...
Ведмедю – потоп!
Я вірю – у Суми.
І в наш Конотоп!

Безмежна безмірність...
Пекельний перон!
Я Харкову вірю!
І вірю в Херсон.

Страшні опояси...
І кожен з нас – ціль!
Я вірю в Черкаси.
І – у Чернівці.

Весна засміється.
Христос – біля нас!
Я вірю Донецьку.
І вірю в Луганськ!

Поглянь на це Небо –
Безодня й бальзам.
Я вірю – у себе.
І вірю в с і м ВАМ!!!

*27.02.2022, 15 годин 20 хв., неділя
Прочитай... Передай іншим. Створи пісню!*

*Публічно!!!
Дзвоню своєю т р о н к о ю по Україні!
Єднаю воедино в с і х...*

ТРОНКА ДЯЯ УКРАЇНИ

... Ударив той грім на світанку.
Здригнувся в Землі навіть прах.
В Чернігові яструби-танки
Застигли на білих снігах.

Гостомель бомбили запекло.
Та Мрію хіба зімнеш?!
Зробив в Ірпіні справжнє пекло...
Те пекло тебе не мине!

Т а к е не прощає Вічність!
Плач іволги – по Віках...
... А Суми, як перший вулкан,
Що вибухнув ворогу в вічі.

Міцне, Україно в нас серце!
Позаздрив би навіть Лефорт.
Одеса – Незрушна Фортеця,
Де кожна Людина, як форт.

У нас Омофором – діброви.
Ї вольні незгасні вогні...
Херсон захлинається в крові.
Утопишся, враже, у ній!

А Харків – Соборна Молитва.
Краяни усі, немов креш.
Хоч площу Свободи розбито, –
Свободи в нас не забереш!

Їз нами – Світи і Собори!
Вінчаємо шлях журавлю...
... Стиснув Волноваху за горло, –
Зробив собі вічну петлю...

Не прийме вас море хрещате.
Не виповзете і вужем...
В Бердянськ увійшли, як таті.
Живими не вийдете вже!

Росіє! То карликів – карма...
Ї гострі, як лезо, жнива.
А Київ стоїть, наче мармур!
Vivat, Стольний Граде! Vivat!!!

Над нами – Свята Покрова.
Століття в нас – кожна мить!
Дзвенить наша Тронка б р о н ь о в а н а.
Священний вогонь горить...

2-3.03.2022 року Божого

*У мене на думці – Бабин Яр
з першого березня 2022 року*

***

Навала московських татар...
І не перекреслиш напруги.
Вчора б о м б и л и Бабин Яр!
І ...мертвих вбивали вдруге...

Тремтять і озера, й могили.
Затерпло ридає Любов!
Олену Телігу вбили
В підземному царстві знов.

Луна – по столітніх гербах.
Сльоза – на черленій сторінці.
Стривожений хресний прах
Євреїв і Українців.

Хіба таке можна простить?!
Розплата, як буря, накриє.
... І розлітались хрести,
Як птахи по Рідному Київу...

Бомблять рашисти
Бабин Яр.
І мертвих вбивають вдруге!

2.03.2022 року Божого

ДО РОСІЙСЬКИХ МАТЕРІВ ВІД УКРАЇНСЬКОЇ МАТЕРІ

Мати російська, послухай!
Гіркий тобі мій привіт!
Не закривай свої вуха.
Може осліпнути Світ!

Ти ж свого сина під серцем носила.
Точно так само, як я.
Ти ж йому щастя у Бога просила.
Кликала в сад солов'я.

І набирався синочок сили.
Пахнуло в хаті коржем.
... Навіть не знатимеш, де могила.
Внуки не вродяться вже.

Син твій сьогодні мене вбиває.
Просто заради царька біснуватого!
... Сина т в о г о – уже НЕМАЄ!
Вже не відчинить ніколи хати.

Ти ж, як і я, присягала Богу.
Навіть зараз стаєш на коліна.
Що ти просила для нього?!.
Кулі, осколків, міни?..

Чи ж то такого ти, мати, прагнула?!
Як виколихувала у колисці...
В нього ж лице було янгола.
Та вже зробили із нього Убивцю!

Бачиш, вікно твоє темне.
Ти, як і я, – ридаєш ницьма.
Син твій заліз в мою Землю.
Земля моя ви-ри-га-є УБИВЦІВ!

Хмара пливе пророча.
Ні краплі вмити його не дає!
Навіть вовк лизнути не хоче.
Навіть ворон і той не клює.

Може, не чуєш, не знаєш?!
Звідки рогач росте...
Син твій в Хату Мою стріляє!
Моїх убиває дітей...

Скільки мені наболіло!
Болем моїм озвучся!
Приїдь, забери мертве тіло...
Хоч поховай по-людському.

Ти ж свого сина бавила
Теж в колибельці святій.
Маєш печать д и я в о л а.
На покоління – засів!

Мати Росії!
Почуй м е н е...
Вистелю шлях соломою.
Горе нехай обмине!
Забери свого сина додому!

Поки сидить ще у танку.
І на гашетку не тиснув руки.
Поки не йде в атаку
На – мої святі рушники!

Будеш так само плакати...
Нащо вбивати йдете?!
Всі ж матері однаково
Люблять своїх дітей.

Ради себе хоч трішки...
Не запізнись до Храму!
... Вже не побачиш усмішки.
І не почувеш “Мамо!”

Глянь, Господня розплата!
Янгол над нами плаче...
Сина твого зробили к а т о м!
Як таке можна пробачити?!.

Синів твоїх – сорок тисяч
Чорний Кремль хоче розп’яти...
За – Землю мою Крилату!
Щоб вибухнув навіть Місяць!

Мати російська, поглянь в мої очі!
Спільна у нас біда.
Твоєї ізби не хочу.
Своєї Землі – не в і д д а м!!!

Та чи ж то тобі цього треба?!
Щоб наші тріщали ребра.
Щоб т р у п и ваших синів
Спотворив Господній гнів!

Давайте здолаємо разом!
У горлі і в голові...
Ядучу кремлівську проказу!
З о с т а н е м о с ь В С І Ж И В І...

Мати російська!
Не закривай свої вуха.
Вибухи чутися с к р і з ь...

*6.03.2022 року, п'ять тридцять, світанок...
Прочитай. Передай всьому Світу!!!*

ВІД МАМИ...

*Дзвінці – на війну
Від мами Богдани*

Кидає ніч – по слідочку...
Темна, як хмара, ніч!
Де ти-и, мій голосочку?
Всі голоси – на війні!

Як тобі в тих окопах?..
Знову мороз – на зорі.
Дзвони по всій Європі!
Тільки – німі дзвонарі.

Як мені перетерпіти?..
Боже, чому я не птах?
В нашім саду – первоцвіти.
Де моя квітка свята?..

Ходить луна – понад краєм.
Відстані ставлять печать...
Мамине серце стріляє!
Сльози, мов кулі, летять.

Моляться люди за тебе.
Я на колінах храню...
Вкриєм Дрогобицьким Небом,
Як в непроникну броню!

Дзвіночко!
Дзвониться хвоя.
Леле, нестерпна пора!
Тільки зостанься ...ж и в о ю.
Більше нічого не тра'...

11.03.2022 року Божого, 8.00

15 березня 2022 року Божого

Дорогі мої рідні, близькі і далекі, знайомі і незнайомі люди! Ми зараз усі – одна Українська сім'я. У нас всіх – один біль і одна сила – наша Україна, яка в облозі лютого біснуватого ворога. Але ми його здолаємо! Бо той ворог – з темними силами, а з нами – Світлий Господь.

Дякую Всім, хто записався в друзі, обізвався, тенькнув думкою, смайликом, дмухнув словечком, рукою, усмішкою, квіткою, малюнком, спогадом...

Моя мета – напоїти Вас поетичним словом, укріпити на Дусі!

М И Р Н И Й Є О Н

14.03.2022, друга год. 40 хв.

Пахнуло Сонце Майбутнім!
Сад квітував розкішно.
Снився Дідьовий Хутір.
Збирала на юшку підвишеньки.

Тихо. Блаженно. Привітно.
Радісно і первісно!
Бризкали первоцвіти.
Мліли медунки в лісі.

Ї – не смерділо татарами.
Кликала в жито Вселенна.
... Проснулась, немов ошпарена.
Виля страшна сирена!

БОЖЕВІДАДЯ

Росія таки біснувата!
Ї випустила са-та-ну...
Засіли біси у палатах.
Вбивають і день, і весну!

Росія таки збожеволіла.
Із розуму, справді, зійшла!
Кривава зоря – над тополями!
Вбиває і Бога, й посла...

Уже схаменутись не може!
Калічить Століття і Час!
Накрій блискавицями, Боже!
Накинй гальмівний опояс.

По вінця – розбою і заздрощів.
Ти чуєш Господній Гнів?!
Утопишся – у ненависті.
Ї викине Волга у рів.

Ї горе, і грім... Апокаліпсис!
О Боже, спустися з Небес!
Вкраїна веслує скрижалями.
Ї кожен Вкраїнець – воскрес!

А ти і смердюча, й скривавлена...
Обкурена в свій гашиш!
Це ти – наодинці з Дияволом
Сьогодні у пекло летиш!

Грабіжнице! Грішнице! Вбивце!!!
Ніколи Господь не простить...
А наша Столиця – під Крицею.
Над нею – Господня Блакить!

14.03.2022, три десять ночі

ІЗ НАМИ!

Росіє, склепаєш повіки...
Ти бачиш, – розсердився Бог!
Із нами – серця й сердоліки.
Із нами – Господня Любов!

Не влізе тобі в горло Паска.
Хіба що німий парастас?..
Із нами – Господня Ласка!
Спасителька – серед нас...

Дзвінка Благодать розпогодиться.
Із нами – роса і росток...
Із нами – Свята Богородиця!
Із нами – Ісус-Христос!

Із нами – Господнє Прагнення...
І праведність голосів!
Із нами – усі Архангели.
Апостоли з нами – усі!

Із нами – Весь Світ Первороджений!
Над нами – Святий Покров!
Ти ж проклята – й ненародженими...
Шкода тебе навіть, Москво...